

Homenets. Amadeu Sanchis

OPINIÓ

COM A CANDIDAT D'EUPV A LA CIUTAT DE VALÈNCIA BOICOTEJÀ LA CONFLUÈNCIA DE L'ESQUERRA I ABOMINÀ LA FÓRMULA GUANYEM. ARA TREBALLA COM A ASSESSOR DE GUANYANT, LA SIGLA DE LA CONFLUÈNCIA A TORRENT.

L'excel·lent cronista català, Josep Pla, escrigué una sèrie sobre personatges del seu temps amb el títol d'*Homenets*. Seixanta perfils de tipus singulars i insòlits, que s'havien significat de manera remarcable en una activitat, segons les paraules del mateix escriptor. Un llistat que podria tenir el contrapunt sota la categoria d'*Homenets*, és a dir, individus de pas curt o vol gallinaci, segons la mateixa semàntica de Pla. Gent de poques virtuts, però amb una singular predisposició a la transcendència pública. Una fórmula molt mediterrània i amb gran aportació de matisos valencians. Tot fruit d'aquest voluntarisme antropològic que durant vint-i-quatre anys va fer bona qualsevol aportació en contra d'uns altres pardalots de més volada.

Un d'aquests omnívors de gran audàcia és Amadeu Sanchis, ex-regidor d'Esquerra Unida i ex-coordinador general d'aquesta formació a la ciutat de València. El passat 24 de maig, EUPV obtingué un 4,71% dels vots i li mancaren 1.000 paperetes per entrar al consistori. Potser no fou l'únic, però Sanchis esdevingué el principal responsable de la desfeta. Per un costat tenia a Joan Ribó, de Compromís, força emergent sense sostre. I per un altre, València en Comú, marca blanca de Podem amb la qual Sanchis es negà a pactar un front ampli de confluència a l'estil Guanyem. Teòricament volia preservar les essències de l'esquerra genuïna.

Un càlcul senzillament nefast. Més encara quan una part considerable de l'agrupació local d'EUPV estava a favor d'un tal acord. Un segment bandejat fins al punt d'haver de forçar unes primàries per mesurar-ne la força. L'aparell va controlar la cita amb gravàmens absurds com ara obrir la inscripció a la ciutadania durant el Nadal de 2014, amb el

SERGI
TARÍN

30 desembre com a límit. De fet, la llista alternativa provenia dels moviments socials i calia ensordir l'impacte. Tot i això, els opositors a Sanchis aconseguiren vora un 40% dels vots. Un percentatge considerable, almenys com per integrar-los dins l'aposta electoral, sobretot en un partit tradicionalment hospitalari amb les minories. Però no. El coordinador imposà una llista amb només els seus. I així s'arribà als comicis municipals: un Compromís puixant, una València en Comú en ebullició a foc de Podem i una EUPV amputada i deprimida. Tot un llast, també, a nivell autonòmic. Esquerra Unida quedà fora de les Corts malgrat el gran treball del grup parlamentari, encapçalat per Ignacio Blanco i amb el suport de Rosa Pérez Garijo, la diputada provincial que destapà les corrupcions d'Alfons Rus.

Sanchis, paladí de la castedat política, dimitiu com a coordinador i ara treballa d'assessor en Guanyant, precisament la llista de confluència a la localitat de Torrent. Un sentit de la coherència dig-

ne d'homenet. D'homenet atent a la supervivència i a la butxaca. Abans d'això hi hagué un pidolaire vídeo al diari *Las Provincias* on descrivia la inclemència de l'atur. I l'almoina li arribà en forma de columna dominical a *Levante-EMV*, on comparteix veïnat amb una altra glòria de l'Inem autòcton: Lluís Motes, ex-cap d'Informatius de Canal 9, imputat a força de foradar l'ens públic. Des del full periodístic, Sanchis assaja retrats de la ciutat amb unes capacitats literàries semblants a la seua lucidesa davant les fites electorals.

Però per ser *homenet* cal un currículum una mica més profús i Sanchis el té. El 2007, Esquerra Unida i Bloc Nacionalista uniren forces sota la sigla Compromís. Sanchis es negà a firmar el pacte a la ciutat de València i EUPV quedà, per primera vegada, fora de l'hemicicle. Malgrat això, fou ratificat com a coordinador i, a més, nomenat membre del consell d'administració de Radiotelevisió Valenciana. Un ús de les portes giratòries potser no tan glamurós quan es tracta de l'esquerra, però que produeix el mateix soroll estrident i deixa un rastre nauseabund similar. Bé que ho sap la padrina de Sanchis, Glòria Marcos, qui calfa cadirota des de fa anys en aquest cementeri paquidèrmic anomenat Consell Valencià de Cultura. Siga com siga, aquell afer purulent també esdevingué el darrer motiu per a la fracció interna d'EUPV, que abandonà Compromís després d'expulsar Mireia Mollà i Mónica Oltra.

Potser Amadeu Sanchis no hauria provocat l'atenció del gran memorialista català, però sí, almenys (per què no), la inspiració en hores baixes de les faules musicals de Juan Pardo como ara "Gallo de pelea". Tot un mostrari d'exemplars als qui el temps s'encarrega d'apagar-los el color de la cresta.

Periodista